

Nr 202.

Godkänd av första kammaren den 19 maj 1925.

Godkänd av andra kammaren den 19 maj 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om erättning åt vissa personer för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig.

(Bankoutskottets utlåtande nr 46.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte medgiva, att änkan *Anna Matilda Andersson* såsom styvmoder till avlidne Erik Vilhelm Andersson, änkan *Kristina Maria Nilsson* såsom fostermoder till avlidne Vilhelm Nilsson, änkan *Anna Kristina Johansson* såsom fostermoder till avlidne Josef Johansson, *Emma Gustava Nilsson* såsom fostermoder till avlidne Karl Fingal Salomonsson, minderårige *Erik Olof Valter Eliasson* såsom styvbarn till avlidne Axel Teodor Eliasson samt änkan *Beda R. W. Hallgren* såsom styvmoder till avlidne Einar Gereon Hallgren må tillerkännas den erättning, vartill de jämlikt bestämmelserna i förordningen den 1 juni 1923 angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, skulle varit berättigade, därest adoption i förhållande till de avlidne ägt rum.»

Enligt 2 § 2 mom. c) i ovannämnda förordning angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, sådant författningsrummet lyder enligt förordning den 13 juni 1924, utgår, för den händelse olycksfallet medfört den skadades död, till den avlidnes fader eller moder, adoptivfader eller adoptivmoder, eller om båda föräldrarna eller adoptivföräldrarna leva, till båda gemensamt, där de för sitt uppehälle varit av den avlidnes arbete beroende och annan till livränta berättigad ej finnes, ett årligt livräntebelopp av 600 kronor. Jämlikt 2 mom. b) av samma paragraf utgår vidare till varje den avlidnes minderåriga barn, evad det fötts inom eller utom äktenskapet, eller till adoptivbarn, som adopterats före olycksfallet, en livränta, till dess barnet uppnått sexton års ålder, å ett årligt belopp av 400 kronor. De såsom villkor för ifrågavarande ersättnings utgående stadgade bestämmelserna ansluta sig till föreskrifterna i 1916 års olycksfallsförsäkringslag, som genom lagändring av år 1917 tillerkänner adoptivbarn och adoptivföräldrar samma ersättningsrätt som den på äktenskap grundade rätten härutinnan.

Bihang till riksdagens protokoll 1925. 14 saml. Nr 202—205.

Såsom framgår av vad i ärendet förekommit, kunna de i motionen avsedda personerna icke komma i åtnjutande av ersättning enligt berörda förordning, enär adoption jämlikt lagen den 14 juni 1917 om adoption icke ägt rum. Riksdagen vill emellertid erinra, att, såsom jämväl i motionen omnämnts, 1924 års riksdag i anledning av väckt motion i ett fall medgivit, att ersättning enligt förordningen finge utgå till fosterföräldrarna åt en på grund av olycksfall av ifrågavarande art avlidne person utan hinder av den omständigheten, att den avlidne icke varit av fosterföräldrarna adopterad. I samband med detta beslut framhölls, att med hänsyn till det starkt begränsade området för ifrågavarande understödsverksamhet ett dylikt medgivande icke kunde befaras medföra några konsekvenser av nämnvärd räckvidd samt att, enligt vad som inhämtats, endast ett fåtal liknande fall föreläge.

Då enligt riksdagens mening till stöd för nu föreliggande förslag kunna åberopas i huvudsak samma skäl, vilka föranledde nyssnämnda medgivande, har riksdagen funnit sig böra medgiva, att den omständigheten, att adoption i förevarande fall ej ägt rum, icke må utgöra hinder för de i motionen avsedda personerna att komma i åtnjutande av den ersättning, vartill de enligt förordningens bestämmelser i övrigt må finnas berättigade. För att ifrågavarande personer icke må försättas i en gynnsammare ställning än den, som skulle tillkommit dem, därest adoption ägt rum, lärer, såsom i 1924 års ovannämnda beslut förutsattes och riksförsäkringsanstalten i avgivet utlåtande föreslagit, prövning beträffande förordningens tillämplighet i övrigt böra i vanlig ordning verkställas av vederbörande myndighet. Därest ersättning beviljas, torde densamma böra utgå från det under elfte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget för ersättning för skada till följd av olycksfall utav här avsedd art.

Åberopande det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen, i anledning af förevarande motion medgivit, att en var av änkan Anna Matilda Anderson såsom styvmoder till avlidne Erik Vilhelm Andersson, änkan Kristina Maria Nilsson såsom fostermoder till avlidne Vilhelm Nilsson, änkan Anna Kristina Johansson såsom fostermoder till avlidne Josef Johansson, Emma Gustava Nilsson såsom fostermoder till avlidne Karl Fingal Salomonsson, minderårige Erik Olof Valter Eliasson såsom styvbarn till avlidne Axel Teodor Eliasson samt änkan Beda R. W. Hallgren såsom styvmoder till avlidne Einar Gereon Hallgren må tillerkännas den ersättning, vartill vederbörande jämlikt bestämmelserna i förordningen den 1 juni 1923 angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, skulle varit berättigad, därest adoption i förevarande fall ägt rum.

Stockholm den 19 maj 1925.

Med undersätlig vördnad.